

STALNA POSLOVNA ENOTA IN ZDDV-1

Pojasnilo DURS, št. 4230-128/2010, 4. 5. 2010

Davčni zavezanec prosi za pojasnilo glede obravnave poslovne enote tujega zavezanca v Sloveniji z vidika ZDDV-1. Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki je v Sloveniji identificiran za namene DDV, bo izvajal montažna dela v Sloveniji. Dela bodo fizično izvajali podizvajalci – slovenske in tuje družbe. Tuja pravna oseba ima v Sloveniji med tednom prisotnega nadzornika, ki nadzira in koordinira dela podizvajalcev. Dela bodo predvidoma trajala 5 mesecev. Na vprašanje v zvezi s tem odgovarjamo:

Ali ima v tem primeru tuja družba stalno poslovno enoto v Sloveniji? Ali bi imela stalno poslovno enoto v Sloveniji, če bi se dela podaljšala na 8 mesecev, ob trimesečni prekinitvi?

V opisanem primeru davčni zavezanec, s sedežem v drugi državi članici, ne razpolaga s človeškimi in materialnimi viri v Sloveniji v zadostni meri, da bi te opredelili kot stalno poslovno enoto tega davčnega zavezanca v Sloveniji.

Opredelitev stalne poslovne enote za namene kraja opravljanja storitev najdemo v 28. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09 in 27/10).

Za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, se za namene 25. člena ZDDV-1 šteje poslovna enota (kraj poslovanja), ki trajno razpolaga s človeškimi in materialnimi viri v tolikšni meri, da omogoča prejem in uporabo storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 ali opravljanje storitev iz drugega odstavka 25. člena ZDDV-1.

Niti ZDDV-1 niti Direktiva Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ne vsebujeta določb glede opredelitve stalne poslovne enote. Opredelitev stalne poslovne enote iz 28. člena pravilnika pa je precej ohlapna, zato se pri presoji, ali gre za stalno poslovno enoto, ali ne, moramo opreti na odločitve in razlage sodišča ES v sodbah s tega področja.

V skladu z ustaljeno sodno prakso na področju DDV zahteva pojem poslovne enote minimalno trajanje na podlagi stalne združitve človeških virov in tehničnih sredstev, potrebnih za opravljanje določenih storitev (glej sodbo v zadevi Berkholz, C-168/84). Zato pojem stalne poslovne enote zahteva zadostno stopnjo stalnosti in strukturo, ki lahko z osebnega in tehničnega vidika omogoči samostojno opravljanje zadevnih storitev (glej sodbo v zadevi ARO Lease, C-190/95). Stalna baza, ki se uporablja za opravljanje pripravljalnih ali pomožnih dejavnosti, kot je zaposlovanje ali nakup tehničnih sredstev, potrebnih za opravljanje dejavnosti podjetja, ne pomeni, da gre za stalno poslovno enoto (glej sodbo v zadevi ECL Planzer Luksemburg C-73/06).

Davčni zavezanec, s sedežem v drugi državi članici, ima za namene 25. člena ZDDV-1 v Sloveniji stalno poslovno enoto, kadar »enota« razpolaga z ljudmi in tehničnimi sredstvi v tolikšni meri, da omogoča prejem in uporabo storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 ali opravljanje storitev iz drugega odstavka 25. člena ZDDV-1. Pri tem pa mora biti izpolnjen tudi pogoj zadostne stopnje stalnosti (trajnosti).

V opisanem primeru bo davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici izvajal montažna dela v Sloveniji. Dela bodo fizično izvajali podizvajalci (slovenski in tuji davčni zavezanci). Kot navaja, davčni zavezanec ne bo imel v Sloveniji svojih delavcev ali drugih človeških virov, razen osebe, ki nadzira in koordinira delo podizvajalcev in ima omejena pooblastila. Večji del storitev se izvaja in koordinira iz sedeža družbe v tujini.

Glede na navedeno ugotavljamo, da v opisanem primeru davčni zavezanec, s sedežem v drugi državi članici, ne razpolaga s človeškimi in materialnimi viri v Sloveniji v zadostni meri, da bi te opredelili kot stalno poslovno enoto tega davčnega zavezanca v Sloveniji.